

Bil je hladen decembrski dan, ko sta Zala in Edi skozi okno opazovala, kako snežinke mehko padajo na zemljo. Celotna vas je bila okrašena s pisanimi lučkami, ki so migetale v ritmu prazničnega vzdušja. "Poglej, Edi," je rekla Zala, "saj je kot v pravljici! Komaj čakam, da se začnejo vsi prazniki!"

Njuna pustolovščina se je začela na mestnem trgu, kjer je stalo velikansko božično drevo, pod katerim so otroci čakali na obisk Miklavža. Bil je oblečen v belo oblačilo, z mitro na glavi in škofovsko palico v roki. "Si vedel, da je Miklavž včasih nosil samo jabolka, orehe in suho sadje?" je vprašala Zala. "In poredni otroci so dobili samo šibo," je dodala. Edi pa je hitro odvrnil: "No, zdaj sem vesel, da živiva danes, ko prinese še igrače in sladkarije!"

Na poti domov sta opazila prve adventne venčke na vratih hiš. "Advent je čas pričakovanja," je razložila njuna mama. "Vsako nedeljo prižgemo eno svečo, da nas spomni na bližajoči se božič." Zvečer so vsi skupaj prižgali prvo svečko in peli praznične pesmi. Zala je z veseljem pomagala pri postavljanju jaslic, medtem ko je Edi razmišljal o darilih, ki jih bo prinesel Božiček. Jaslice so bile bogate: v njih so bili pastirji, ovčke in zvezda repatica, ki je sijala nad hlevčkom. "Tako so včasih ljudje predstavljali božično zgodbo," je razložila babica.

Naslednje jutro je bilo kot nalašč za zimske radosti. Zala in Edi sta s prijatelji odšla na bližnji hrib. Sneženje je ustvarilo popolne razmere za sankanje. Otroci so zgradili ogromen sneženi grad in se veselili vsakega spusta po hribu. "Ali mislite, da bi Dedek Mraz odobril ta grad?" je v šali vprašal Edi. Babica jih je ob povratku pričakala s toplim čajem in sveže pečeno potico. "Ste vedeli," je rekla, "da na božični večer včasih spečemo poprtnik? To je poseben kruh, ki prinaša srečo in zdravje." Ob tem so se vsi nasmehnili, saj je Zala oboževala vonj sveže pečenega kruha.

Ko se je bližal božični večer, so vsi doma pomagali pri pripravi. Oče je postavil smrečico, Zala jo je okrasila z bleščečimi okraski, Edi pa je pomagal mami pripraviti mizo za večerjo. "Na mizi ne sme manjkati simbolična lučka, ki gori vso noč, saj prinaša svetlobo in toplino v naše domove," je povedala mama. Med večerjo jim je babica pripovedovala zgodbo o polnočnici in o tem, kako je ta praznik

povezan s prazničnimi običaji, kot so jaslice in Sveta noč. "Jasna božična noč napoveduje dobro letino," je dodala. Otroka sta si ob polnoči zaželela srečo in zdravje ter si želela, da bi prihodnje leto prineslo veliko veselja.

Ko je prišlo silvestrovo, je Zala z zanimanjem poslušala zgodbo o Dedku Mrazu, ki je prinašal darila otrokom po ruskih pravljicah. "Ali veš, da ima čarobno žezlo, s katerim lahko vse spremeni v led?" je vprašala Edi. "Potem bi lahko zamrznil vse luže, da bi drsali!" sta se oba zasmejala. "In da je njegovo ime povezano z mrazom in zimo?" je dodala Zala, ki je o Dedku Mrazu prebrala že veliko zgodb.

Na silvestrovo je v hiši vladalo posebno vzdušje. Po večerji so skupaj peli in plesali, nato pa so s polnočjo pričakali novo leto z ognjemetom, ki je razsvetlil nebo. "Novo leto je kot prazna knjiga," je rekla njuna mama. "Vsak dan je nova stran, ki jo napišemo s svojimi dejanji."

Prvi dan novega leta je bil poseben. Zala in Edi sta zgodaj vstala in obiskala sosedo, ki jima je podarila domače piškote. "Kakor na novo leto, tako vse leto," je rekla. Otroka sta bila prepričana, da ju čaka čudovito leto, polno novih dogodivščin in radosti. "Naj bo to leto prijazno za vse," je zaključila Zala, ko sta se z Edijem vrnila domov in že načrtovala nove snežne dogodivščine.

